

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 05 august 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, declarat de avocata Angela Vuico, în numele inculpatului

Coșer Valentin xxxx.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 19.04.2019 - 05.08.2020,
instanța de apel: 10.09.2020 - 20.01.2021,
instanța de recurs: 30.04.2021 - 12.05.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 05 august 2020, Coșer Valentin a fost condamnat în baza art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal la 4 ani închisoare, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare, cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale (150.000 lei), cu executare în penitenciar de tip semiînchis, de la data reținerii.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Coșer V., acționând împreună și de comun acord cu Coșer Gheorghe, Sîrghi Petru și Strugaru Andrian (ultimii fiind condamnați prin sentința Judecătoriei Xxxx din 19 aprilie 2019), reunindu-se și formând un grup criminal organizat în scopul obținerii ilegale a unor bunuri mobile, acționând intenționat, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și consecințele negative care pot să survină ca rezultat al acțiunilor lor intenționate și prejudiciabile și admițând în același timp în mod conștient survenirea

acestor urmări, au elaborat un plan criminal complex, împărțind în prealabil rolurile între ei în strictă dependență de necesitățile activității infracționale bine chibzuite potrivit căruia urmăreau realizarea unei sustrageri care ar face posibil intrarea în posesie și însușirea ilegală a bunurilor altor persoane care se află pe imășurile din intravilanurile și extravilanurile de pe teritoriul r-nului Xxxx. Astfel, în vederea realizării intențiilor sale criminale la 26.08.2018 aproximativ la ora 22:00-23:00 Coșer V., împreună cu Coșer G., Sîrghi P. și Strugaru A. s-au deplasat cu automobilul lui Coșer G. de model „Mercedes-Benz”, n/î XXXX, în s. Xxxx, r-nul Xxxx, unde acționând conform planului elaborat, cu același scop de sustragere ilegală a bunurilor altor persoane, în timp ce Coșer G., Sîrghi P. și Strugaru A. se aflau lângă automobil, asigurând sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, Coșer V., prin acces liber a sustras de pe imășul din preajma s. Xxxx, r-nul Xxxx, două bovine, una cu vârsta de 1,5 ani la prețul de 10.000 lei ce aparținea lui Botea Gheorghe și alta cu vârsta de 2 ani la prețul de 7000 lei ce aparținea lui Beglită Gheorghe, scoțându-le de pe imăș la traseu, de unde Sîrghi P. și Strugaru A. au apucat de lanțurile bovinelor cu care acestea erau legate, iar Coșer V. și Coșer G. le mâneau din urmă până la ieșirea din s. Xxxx, părăsind locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-le părților vătămate daune materiale considerabile, după care Coșer G. s-a întors la locul unde se afla automobilul, cu care s-a deplasat în s. Xxxx, r-nul Xxxx, unde au venit și Sîrghi P. și Strugaru A. cu vitele sustras, pe care le-au legat de copacii de pe imășul din preajma s. Xxxx.

Astfel, Coșer V., în calitate de organizator, adică persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei și autor, adică persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, a comis infracțiunea de furt, și anume sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de un grup criminal organizat, infracțiune prevăzută de art. 42 alin. (2), (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Tot el, în continuarea realizării intențiilor criminale, la 29.08.2018, pe parcursul nopții, împreună cu Coșer G., Sîrghi P. și Strugaru A., au sustras pe ascuns de pe imășul s. Xxxx, r-nul Xxxx, două bovine ce aparțineau lui Cașcei Ion, după care cu bunurile sustras au părăsit locul comiterii infracțiunii, astfel cauzându-i părții vătămate daune materiale considerabile în valoare totală de 14.000 lei.

Astfel, Coșer V., în calitate de organizator, adică persoana care a organizat săvârșirea unei infracțiuni sau a dirijat realizarea ei și autor, adică persoana care săvârșește în mod nemijlocit fapta prevăzută de legea penală, a comis infracțiunea de furt, și anume sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de un grup criminal organizat, infracțiune prevăzută de art. 42 alin. (2), (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Tot el, în continuarea realizării intențiilor criminale, la 12.09.2018, în intervalul de timp cuprins între 05:00 și 09:10, l-a telefonat pe fiul său, Coșer G. căruia i-a comunicat că pe imășul s. Xxxx, r-nul Xxxx, sunt prionite două bovine, după care Coșer G., cu automobilul său „Mercedes-Benz”, n/î XXXX, s-a deplasat în s. Xxxx, r-nul Xxxx și i-a luat pe ceilalți membri ai grupului criminal Sîrghi P. și Strugaru A., deplasându-se în s. Xxxx, r-nul Xxxx, de unde l-au luat și pe Coșer V. Ajungând în s. Xxxx, r-nul Xxxx, Coșer V. le-a arătat celorlalți unde stăteau prionite bovinele, le-a arătat drumul pe unde pot ieși de pe imăș, după care a plecat. În continuare, Coșer G.,

Sîrghi P. și Strugaru A., în mod ascuns au sustras de pe imaşul s. Xxxx, r-nul Xxxx, care se învecinează cu r. Ichel, două bovine la preţul de 27000, după care cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracţiunii, fiind ținut lanţul bovinelor de către Sîrghi P. și Strugaru A., iar Coşer G. le mâna din urmă până la ieşirea din s. Xxxx, astfel cauzându-i părţii vătămate daune materiale considerabile în valoare totală de 27.000 lei.

Astfel, Coşer V., în calitate de organizator, adică persoana care a organizat săvârşirea unei infracţiuni sau a dirijat realizarea ei, a comis infracţiunea de furt, și anume sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de un grup criminal organizat, infracţiune prevăzută de art. 42 alin. (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Tot el, în continuarea realizării intenţiilor criminale, în perioada de timp cuprinsă între 27.09.2018-28.09.2018, pe parcursul nopţii, împreună cu Coşer G., Sîrghi P. și Strugaru A., s-au deplasat pe traseul s. Xxxx, r-nul Xxxx, unde le-a arătat membrilor grupului criminal organizat imaşul aceluiaşi sat unde sunt bovine pe care urmau să le sustragă. Aproximativ la ora 23:00, Coşer G. împreună cu Sîrghi P. și Strugaru A., prin acces liber a sustras de pe imaşul din s. Xxxx, r-nul Xxxx, patru bovine, una cu vârsta de 2 ani la preţul de 6000 lei ce aparţinea lui Sapojnic Valeriu și trei bovine cu vârsta de 1,5 ani la preţul total de 21.000 lei ce aparţinea lui Pregeluză Semion, scoţându-le de pe imaş la traseu, de unde Sîrghi P. și Strugaru A. au apucat de lanţurile bovinelor cu care acestea erau legate, iar Coşer G. le mâna din urmă până la ieşirea din s. Xxxx, părăsind locul comiterii infracţiunii, ajungând cu vitele în s. Xxxx, r-nul Xxxx, astfel cauzându-le părţilor vătămate daune materiale considerabile.

Astfel, Coşer V., în calitate de organizator, adică persoana care a organizat săvârşirea unei infracţiuni sau a dirijat realizarea ei, a comis infracţiunea de furt, și anume sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de un grup criminal organizat, infracţiune prevăzută de art. 42 alin. (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Instanţa a reţinut că inculpatul nu și-a recunoscut vina.

Totodată, vinovăţia lui este integral dovedită prin probele administrate, inclusiv: declaraţiile părţii vătămate Beglița Pavel că, Coşer G. le-a comunicat că tatăl său a furat vitele. El i-a comunicat să-i aducă ce i s-a furat. Apoi Coşer G. a găsit o vită pe care a cumpărat-o. I-a adus-o. El a semnat că nu este împotriva pentru că i-a adus deja vita înapoi. Preţul vitei furate este de 7000 lei. Coşer G. i-a comunicat că Coşer V. a mai stat la închisoare, însă el nu știe din care motive dorește să i-a totul asupra lui. Indică că la furt au participat Coşer G., Coşer V., Strugaru A. Iar Coşer G. și Strugaru A. s-au apropiat cerându-și scuze, însă nu și Coşer V. Coşer G. cu Strugaru A. și Sîrghi P. s-au apropiat de el la 3-4 zile după furt. Ei au comunicat că tatăl lui a vândut vita, dar nu cunoaște când și cum;

declaraţiile părţii vătămate Pregeluză Simion că, Coşer G., după judecată i-a comunicat că Coşer V. avea bus. Mergea prin sat, văzând unde sunt buhăii. După care le spunea lor unde să se ducă să-i ia. Inculpatul nu și-a cerut scuze de la el;

declaraţiile părţii vătămate Ciolac Vasile că, peste circa 3 zile, a bătut cineva la poartă. Erau 2 copii minori, un băiat cu automobil la fel ca a lui Coşer V. Nu a venit ultimul, dar un fecior de al lui. Băiatul lui Coşer V. i-a spus că ultimul a furat, însă ei

se clarifică pentru asta. Atunci el i-a menționat că le prețuiește pe ambele cu 14 000 lei. Iar peste două zile, ei i-au adus banii. Apoi l-au sunat de la poliție, întrebându-l dacă mai are pretenții. El le-a comunicat că nu mai are pretenții pentru că i s-a întors prejudiciul. Băieții i-au comunicat că vițica e dată. Unica ce i-au comunicat este că tatăl său, Coșer V. a făcut asta, iar el ia asupra sa, totul. Au mai vorbit de bani. Anume de faptul că Coșer V. a mai luat animale și ei mai au de dat bani;

declarațiile părții vătămate Cașcei Ion că, a doua zi a venit Coșer G. cu automobilul, specificând că el a vândut buhaili cu 2000-1500 lei. Ultimul i-a comunicat că era cu trei băieți. I-a zis ceva de tatăl său, însă nimic concret. Gheorghe a spus că și tatăl său a fost la furt, dar nu știe dacă este corect. Coșer V. nu și-a cerut scuze, însă la poliție a spus ”iartă-l, că este prost”;

declarațiile părții vătămate Botea Gheorghe că, Coșer G. i-a comunicat că tatăl său a furat, însă el dorește să achite pentru a-l ajuta. Vitele din s. Xxxx i s-au sustras;

declarațiile martorului Sârghi Petru că, Coșer V. îl cunoaște. Nu sunt rude. Pe părțile vătămate nu le cunoaște. În anul 2018 a venit Coșer G. și Coșer V. la ei în sat. El era cu ei împreună. Ei erau în mașină. Gheorghe la volan. Toți patru au plecat în centrul s. Xxxx. Gheorghe le-a spus că trebuie să i-a niște animale (vite) din s. Xxxx, din centrul satului. Din centrul satului seara au mers în s. Xxxx. Toți patru au plecat. Au ajuns la pășunea unde erau animalele. Afară era noapte. Pe pășune erau două vite. A luat din s. Xxxx două vite, ducându-le în s. Xxxx. Coșer G. cu Coșer V. le-a trecut după drum. I le-a dat lor, iar aceștia le-au dus în s. Xxxx pe jos. Specifică că Coșer V. le-a trecut drumul, apoi a plecat undeva. Nu cunoaște unde. Mai indică că ultimul era servit. În s. Xxxx, animalele le-a legat de niște copaci. Pe ei i-au urcat în mașină, ducându-i acasă. Le-a menționat că în caz de ceva, o să-i apeleze. Au trecut câteva zile, apelându-i Gheorghe, au ieșit în s. Xxxx. A venit el, Coșer G., Strugaru A., iar Valentin, după câte i se pare, nu era. Au fost în s. Xxxx, de unde a luat bovine pe care le-a dus tot în s. Xxxx. Apoi au mers cu Strugaru A., Coșer V., Coșer G. în s. Xxxx, de unde au sustras 2 bovine, pe care le-a dus în marginea satului în pădure în s. Xxxx. Coșer V. ținea pe una, el una, Strugaru A. le mâna din urmă pe jos. Iar Coșer G. era cu mașina. Vitele le-au legat de copaci, apoi au plecat acasă. Apoi l-a sunat Gheorghe, care i-a cumpărat telefon. I-a dat 2000 lei. Apoi din s. Xxxx împreună cu Coșer G., Strugaru A. a sustras patru bovine din s. Xxxx. Erau în centru satului, când a venit Gheorghe. La luat cu mașina, mergând în s. Xxxx. Au luat patru bovine mergând în s. Xxxx. Le-au legat de un gard la deal în sat. Apoi au plecat acasă. Coșer G. a spus că vinde aceste bovine. Mai indică că Coșer V. a participat la două episoade de furt din s. Xxxx și s. Xxxx. În rest, Gheorghe îi transmitea acestuia unde stau animalele date. Coșer G. a primit 200 lei în afară de telefon. Iar acești bani i-a împrumutat. Nu cunoaște ce parte își luau ceilalți din acele furturi. Iar cu Coșer V. după acele furturi nu a avut careva discuții. Indică că ultimul l-a amenințat în holul judecătoriei că dacă pe el îl închide o să ia o armă și îl împușcă pe el, pe Gheorghe, Strugaru A. A doua zi la orele 05:00 în s. Xxxx nu a fost. Ei au fost în trei (el, Strugaru A., Coșer G., Coșer V.). Altcineva la aceste furturi nu a fost;

declarațiile martorului Coșciug Octavian că, pe Coșer V., părțile vătămate, nu îi cunoaște. În anul 2018 a fost contactat de către o persoană pe nume Igor sau Gheorghe din s. Xxxx referitor la un anunț [www.999](http://www.999.md) md în legătură cu faptul că el face achiziții

la animale în toată republica. A cumpărat de trei-patru ori, bovine de la el. În total trei ori patru. Bani se transmiteau persoanei de la care procura bovinele;

declarațiile martorului Strungaru Adrian că, pe inculpat îl cunoaște. Au relații foarte rele. Pe părțile vătămate le cunoaște. Au relații bune cu acestea. Prin luna august a anului 2018. Ei erau la discoteca din s. Xxxx. Acolo a venit Coșer G. luându-l într-o parte. Acesta i-a spus că trebuie să ia două bovine din s. Xxxx. El a răspuns că da. Atunci, acesta i-a comunicat că mai trebuie încă o persoană. Atunci acesta l-a anunțat pe Sîrghi P. Acasă l-a întrebat dacă sigur dorește să meargă cu ei. Atunci acesta a fost de acord. Apoi a spus că în s. Xxxx lângă fabrica de vin se află două bovine care trebuie luate duse în s. Xxxx. El cu Sîrghi P., Coșer V. au luat acele bovine mergând pe un drum prescurtat în s. Xxxx. A legat vacile de două sălcii. Coșer G. a spus că merge acasă, iar dacă ceva, îi telefonează. Apoi au mers acasă. Mai departe nu cunoaște ce au făcut. Al doilea caz a fost în s. Xxxx. Era spre orele 11:30-12:00 când l-a sunat Coșer G., care i-a comunicat să iasă la fabrica de vin din sat pentru că acuș vine să-i ia. După ce i-a luat, au mers în s. Xxxx. Coșer V. i-a arătat în ce parte să o ia pentru a găsi aceste bovine. Au mers pe marginea unei râpe. A traversat trasa pe marginea la niște ogoare până nu a ajuns la iazul s. Xxxx. Acolo au scos acele două bovine. Apoi au mers acasă. Cum le-a vândut, ce a făcut nu cunoaște. Al treilea caz a fost în s. Xxxx. L-a sunat, comunicându-i că tatăl lui Coșer G. (Coșer V.) i-a comunicat că au fost pe imaș unde au văzut că stăteau oamenii care duc aceste bovine. Iar mai în seară o să-l ia să meargă să ia aceste bovine. Apoi au mers unde au spus ei cu mașina. Automobilul l-au lăsat în drum (în șes). Era el, Coșer G., Coșer V., Sîrghi P. în acea mașină. Coșer V. cu Coșer G. că trebuie să fie pe undeva pe acolo. Au lăsat mașina. Au mers pe jos (el, Coșer G., Coșer V., Sîrghi P). Au ajuns la jumătate de drum când Coșer Gheorghe a spus că merge să-și ia mașina. A mers să ia mașina iar ei în acest timp au ascuns bovinele în pădure. După asta el a mers pe jos prin pădure până acasă. Ultimul caz a avut loc în s. Xxxx. Coșer Valentin și Coșer Gheorghe au spus că dacă ceva mai apare o să-l telefoneze. Erau orele 10:30 când la telefonat Coșer Gheorghe care ia comunicat că în s. Xxxx este un șes iar pe lângă iaz trebuie să fie ceva. Pe acel șes s-au găsit patru bovine. Ei (Sîrghi Petru, Coșer Valentin, Coșer Gheorghe) le-au luat mergând prin ogoare până când a ieșit la un rând de nuci deplasându-se spre s. Xxxx. Acolo era o stație de lumină. Acele patru bovine le-a legat de gard. Apoi au mers acasă. La întrebările suplimentare a acuzatorului de stat indică că în s. Xxxx i se pare că au sustras două bovine. Bovinele le dezlega cu Sîrghi Petru, Coșer Valentin și Coșer Gheorghe. Se ajutau unul pe altul. Bovinele până la jumătate de drum au fost în patru iar apoi Coșer Gheorghe a mers după mașină. Bovinele cineva le mâna din urmă, iar Coșer Valentin ducea prima bovină înainte. El o mâna pe a lui cu o vârguță. Era cineva care o ducea de lanț. Iar el o mâna din urmă. Coșer Valentin ducea o vită de lanț. Aceste cazuri se întâmplau de la orele 22:00-22:30 până la situație. Automobilul Mercedes-Benz E 200 este a lui Coșer Gheorghe. Pentru aceste ajutoare i se dădeau până la 600 lei. Iar lui Sîrghi Petru i sa luat un telefon. Cu el s-a achitat Coșer Gheorghe. Aceste furturi le organiza Coșer Valentin. Acesta dădea informații unde sunt vitele. Iar Coșer Gheorghe îi transmitea lui. Coșer Valentin din discuții spunea că el a mai fost acolo, cunoaște ce și unde se află. Coșer Gheorghe a cerut banii înapoi pentru că nu avea de

benzină. Bani i-a întors după ce i-a luat poliția. Specifică că la toate furturile era prezent Coșer Valentin;

proces-verbal de cercetare la fața locului din 14 septembrie 2018 și planșa fotografică;

proces-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 28.09.2018;

proces-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 29.09.2018;

proces-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 28.09.2018;

proces-verbal de ridicare și examinare din 16.11.2018.

Vinovăția inculpatului Coșer Valentin mai este dovedită prin faptul că însăși inculpații Coșer G., Strugaru A., Sîrghi P. în cadrul cauzei penale examinate în privința acestora aflat în procedura altui judecător, au recunoscut că au participat împreună cu Coșer V. la furturile de bovine, fapt care l-au confirmat și martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, în concreto martorul Sîrghi P. și Strungaru A., în cadrul cercetării judecătorești au specificat cu lux de amănunte cum a avut loc fiecare episod de furt săvârșit. Mai mult ca atât, au indicat concret că Coșer V. a participat nemijlocit la furturi, acesta fiind organizatorul care indica unde sunt animalele.

La fel, părțile vătămate în cadrul cercetării judecătorești declarat că fiul inculpatului Coșer G. le-a comunicat că tatăl acestuia Coșer V. este organizatorul furturilor, iar el întoarce prejudiciul părților vătămate.

Prin urmare, vina inculpatului Coșer V. este pe deplin dovedită și corect calificate acțiunile lui ca furt, și anume sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de un grup criminal organizat, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța a ținut cont că infracțiunile săvârșite fac parte din categoria mai puțin grave, nu este angajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat, la locul de trai se caracterizează drept o persoană ce nu practică nicio formă de activitate, este agresiv, manifestă un comportament neadecvat față de cei ce locuiesc în gospodăria dată, dar și față de membrii comunității, certurile și conflictele dintre el și concubina sa apar din cauza consumului excesiv de alcool consumat împreună, datorită comportamentului manifestat, se află în vizorul APL Xxxx, că circumstanțe atenuante și agravante lipsesc, că fapta prevăzută în art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 1350 la 3350 unități convenționale.

Astfel, conducându-se de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța a concluzionat că în privința inculpatului este oportun de aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare, care este o pedeapsă echitabilă și care va asigura pe deplin corectarea și reeducarea acestuia și realizarea scopului pedepsei penale ce ține de prevenirea comiterii altor infracțiuni atât de către inculpați, cât și de către alte persoane.

În același timp, reieșind din faptul că Coșer V., anterior a fost condamnat, el fiind inițiatorul și organizatorul acțiunilor criminale, instanța a conchis să nu dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, prin prisma prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal.

3. Avocata Daniela Hedeș a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat că probele administrate în cadrul cercetării judecătorești au fost apreciate incorect, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe directe care ar demonstra vinovăția, implicarea și mai ales organizarea celor ce i se impută.

Or, persoanele care au săvârșit într-adevăr acțiunile de furt și au recunoscut acest fapt, le-a fost mai ușor să încerce a da vina pe o persoană mai matură, încercând astfel să sensibilizeze instanța și să obțină în acest sens o pedeapsă mai blândă. Declarațiile unor persoane pentru obținerea unei pedepse mai blânde nu ar trebui să fie la baza unei sentințe de condamnare.

Totodată, inculpatului i-a fost aplicată și pedeapsa cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale. Or, încadrarea juridică a faptei prevede pedeapsa cu închisoare cu sau fără amendă. Astfel, în situația în care instanța de fond a considerat necesar ca pe lângă pedeapsa privativă de libertate, să-i fie aplicată și pedeapsa pecuniară, atunci urma să-și motiveze decizia în acest sens.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina, aceasta s-a confirmat prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi declarațiile părților vătămate Beglița Pavel, Pregel Simion, Ciolac Vasile, Sapojnic Gheorghe, Cașcei Ion și Botea Gheorghe, martorilor Sîrghi Petru, Coșciug Octavian și Strungaru Adrian, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 septembrie 2018 și planșa fotografică, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 28.09.2018, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 29.09.2018, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 28.09.2018, procesul-verbal de ridicare și examinare din 16.11.2018.

Prin urmare, instanța de fond, în mod justificat a considerat că vinovăția inculpatului a fost probată și Coșer Valentin urmează a fi recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (2), (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal; art. 42 alin. (2), (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal; art. 42 alin. (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal; art. 42 alin. (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Subsecvent, vinovăția inculpatului a fost dovedită și prin faptul că, însăși inculpații Coșer G., Strungaru A., Sîrghi P., în cadrul cauzei penale examinate în privința acestora aflat în procedura altui judecător, au recunoscut că au participat împreună cu Coșer V. la furturile de bovine, fapt care l-au confirmat și martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești, în concreto martorul Sîrghi P. și Strungaru A. în cadrul cercetării judecătorești au specificat cu lux de amănunte cum a avut loc fiecare episod de furt săvârșit.

Mai mult, au indicat concret că, Coșer V. a participat nemijlocit la furturi, acesta fiind organizatorul care indica unde sunt animalele.

Părțile vătămate în cadrul cercetării judecătorești au menționat că fiul inculpatului Coșer G. le-a comunicat că tatăl acestuia, Coșer V. este organizatorul furturilor, iar el întoarce prejudiciul părților vătămate.

Astfel, devin neîntemeiate alegațiile avocatului, precum că abordarea din partea instanței de fond ar fi incorectă în coraport cu inculpatul, care nu și-a recunoscut vina, or persoanele care au săvârșit într-adevăr infracțiunile de furt și au recunoscut acest fapt, le-a fost mai ușor să încerce a da vina pe o persoană mai matură, încercând astfel să sensibilizeze instanța și să obțină în acest sens o pedeapsă mai blândă.

Așadar, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești au fost acumulate probe pertinente și concludente ce au demonstrat că, Coșer Valentin acționând împreună și de comun acord cu Coșer G., Sîrghi P. și Strugaru A. (ultimii au fost condamnați prin sentința Judecătoriei Strășeni din 19 aprilie 2019), reunindu-se și formând un grup criminal organizat în scopul obținerii ilegale a unor bunuri mobile, acționând intenționat, conștientizând caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și consecințele negative care pot să survină ca rezultat al acțiunilor lor intenționate și prejudiciabile și admițând în același timp în mod conștient survenirea acestor urmări, au elaborat un plan criminal complex, împărțind în prealabil rolurile între ei în strictă dependență de necesitățile activității infracționale bine chibzuite potrivit căruia urmăreau realizarea unei sustrageri care ar face posibil intrarea în posesie și însușirea ilegală a bunurilor altor persoane, adică a bovinelor.

În acest sens, s-a stabilit că a fost creat un grup criminal organizat - reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a comite una sau mai multe infracțiuni, cu un grad înalt de coordonare, stabilitate și statornicie a legăturilor dintre membrii grupului criminal, existenței unui plan bine determinat, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor între membrii grupului, a unor acte și operațiuni concrete în vederea comiterii infracțiunilor privind furturile de bovine pentru obținerea unui beneficiu financiar. Criteriul statorniciei, de obicei, presupune intenția membrilor grupului criminal organizat de a săvârși nu doar o singură infracțiune, ci mai multe, fapt ce se regăsește în prezenta speță (...”în vederea realizării intențiilor sale criminale la 26.08.2018 aproximativ la ora 22:00- 23:00...”; ”...în continuarea realizării intențiilor sale criminale la 29.08.2018”; ”...la 12.09.2018...”; ”...în perioada de timp cuprinsă între 27.09.2018- 28.09.2018...”).

Astfel, nu s-au depistat careva încălcări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului.

Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii a fost dovedită pe deplin în baza probelor administrate la cauza penală. Respectiv, acțiunile lui corect au fost calificate ca furt, și anume sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de un grup criminal organizat, infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal și art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal.

La stabilirea categoriei și termenul pedepsei penale, instanța de fond, corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, circumstanțe atenuante și agravante lipsind, că

infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 6 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 1350 la 3350 unități convenționale, infracțiunea și atribuie la categoria celor grave, că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală, nu este angajat în câmpul muncii, la locul de trai se caracterizează drept o persoană ce nu practică nici o formă de activitate, este agresiv, manifestă un comportament neadecvat față de cei ce locuiesc în gospodăria dată, dar și față de membrii comunității, certurile și conflictele dintre el și concubina sa apar din cauza consumului excesiv de alcool consumat împreună, datorită comportamentului manifestat, se află în vizorul APL Strășeni.

Alegațiile apărătorului precum că incorect au fost apreciate probele administrate în cadrul cercetării judecătorești și Coșer V. urmează a fi achitat așa cum la materialele cauzei lipsesc careva probe directe care ar demonstra vinovăția, implicarea și mai ales organizarea celor ce i se impută, sunt neîntemeiate deoarece vina inculpatului a fost dovedită pe deplin prin probele cercetate în cadrul examinării cauzei.

Instanța de fond just a aplicat față de inculpat pedeapsa sub formă de închisoare și amendă, or, prin aplicarea unor pedepse mai blânde, acestea ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, întrucât acesta nu are vreo ocupație legală și a făcut din comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, o îndeletnicire și un mod de viață. Respectiv, inculpatul este predispus la comiterea infracțiunilor. Reeducarea lui, poate avea loc doar în condițiile izolării de societate și cu aplicarea pedepsei în formă de amendă, sub acest aspect pedeapsa stabilită de prima instanță este proporțională cu circumstanțele faptei.

Cu toate că aplicarea pedepsei complementare sub formă de amendă este facultativă, circumstanțele ce caracterizează personalitatea inculpatului și gravitatea infracțiunilor de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de un grup criminal organizat, denotă necesitatea de a fi aplicată pe lângă pedeapsa sub formă de închisoare și pedeapsa complementară – amenda, ținând cont de prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, care stipulează că mărimea amenzii se stabilește în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite și de situația materială a celui vinovat și a familiei sale.

Totodată, reieșind din faptul că, Coșer V. anterior a mai fost condamnat, el fiind inițiatorul și organizatorul acțiunilor criminale, instanța de fond corect a statuat neoportun aplicarea prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare.

Așadar, anume pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală și pedeapsa complementară sub formă de amendă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat și va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Iar pedepsele numite sub formă de închisoare cu executare și amenda sunt legale, întemeiate și echitabile în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate sunt doar declarative și formale.

5. Avocata Angela Vuico a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Recurenta a invocat că, la materialele cauzei lipsesc careva probe directe care ar demonstra vinovăția, implicarea și mai ales organizarea celor ce i se impută. Din ansamblul de probe prezentate de către acuzatorul de stat, cercetate în instanță, nu s-a constatat vinovăția lui Coșer V. în infracțiunile incriminate acestuia.

Or, persoanele care au săvârșit într-adevăr infracțiunile de furt și au recunoscut acest fapt, le-a fost mai ușor să încerce a da vina pe o persoană mai matură, încercând astfel să sensibilizeze instanța și să obțină în acest sens o pedeapsă mai blândă. Declarațiile unor persoane interesate în obținerea unei pedepse mai blânde nu ar trebui să fie la baza unei sentințe de condamnare.

Totodată, din actul de condamnare, inculpatului i-a fost aplicată și pedeapsa cu amendă în mărime de 3000 unități convenționale, or încadrarea juridică a faptei prevede pedeapsa cu închisoare cu sau fără amendă, astfel, în situația în care, instanța a considerat necesar că pe lângă pedeapsa privativă de libertate, să-i fie aplicată și pedeapsa pecuniară, atunci instanța urma să-și motiveze decizia și în acest sens.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere incorectă probelor care au fost cercetate în cadrul examinării în fond a cauzei.

Nicio parte vătămată, niciun martor nu au dat declarații care ar fi confirmat că au văzut cu certitudine că anume și Coșer V. a participat la aceste furturi, la fel nimeni nu au confirmat cele relatate de Coșer G., că tatăl său are automobil, sau a fost văzut să conducă un automobil.

Instanța, la adoptarea hotărârii, s-a bazat pe declarațiile părților vătămate, însă nu s-a constatat concret cine a participat la aceste furturi și cine a fost organizatorul pe fiecare caz în parte.

La stabilirea pedepsei inculpatului, s-a încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 19 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit

art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu împrejurările precise, relevate în descriptivul hotărârilor atacate, care ar fi esența și erorile concrete de drept a circumstanțelor că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar a apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurentă.

Ori, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel just au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind faptele incriminate inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și a prescripțiilor de drept material, în baza probelor administrate, inclusiv declarațiilor părților vătămate Beglița Pavel, Preguza Simion, Ciolac Vasile, Sapojnic Gheorghe, Cașcei Ion și Botea Gheorghe, martorilor Sîrghi Petru, Coșciug

Octavian și Strungaru Adrian, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 14 septembrie 2018 și planșa fotografică, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 28.09.2018, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 29.09.2018, procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică din 28.09.2018, procesul-verbal de ridicare și examinare din 16.11.2018, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, probele administrate pe caz demonstrând elocvent prezența în acțiunile inculpatului a acțiunilor prevăzute la art. 42 alin. (2), (3), art. 43 lit. c), art. 46, art. 186 alin. (3) lit. b) Cod penal, deci, faptelor săvârșite fiindu-le dată o încadrare juridică corectă (*pct. 2., 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CoEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CoEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În același timp, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în *pct. 2., 4.* din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului Coșer Valentin, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, corect ținând cont de prevederile art. 7, 61, 75, 84 Cod penal, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Dacă o persoană este declarată vinovată de săvârșirea a două sau mai multor infracțiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanța de judecată, pronunțând pedeapsa pentru

fiecare infracțiune aparte, stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total sau parțial al pedepselor aplicate.

Prin urmare, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5., din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5., din decizie*), iar o altă opinie asupra circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că inculpatului s-au aplicat pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursurilor înaintate în cazul în care se constată că acestea sunt vădit neîntemeiate.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Angela Vuico, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 05 august 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 ianuarie 2021, în privința inculpatului Coșer Valentin xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată la 04 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

